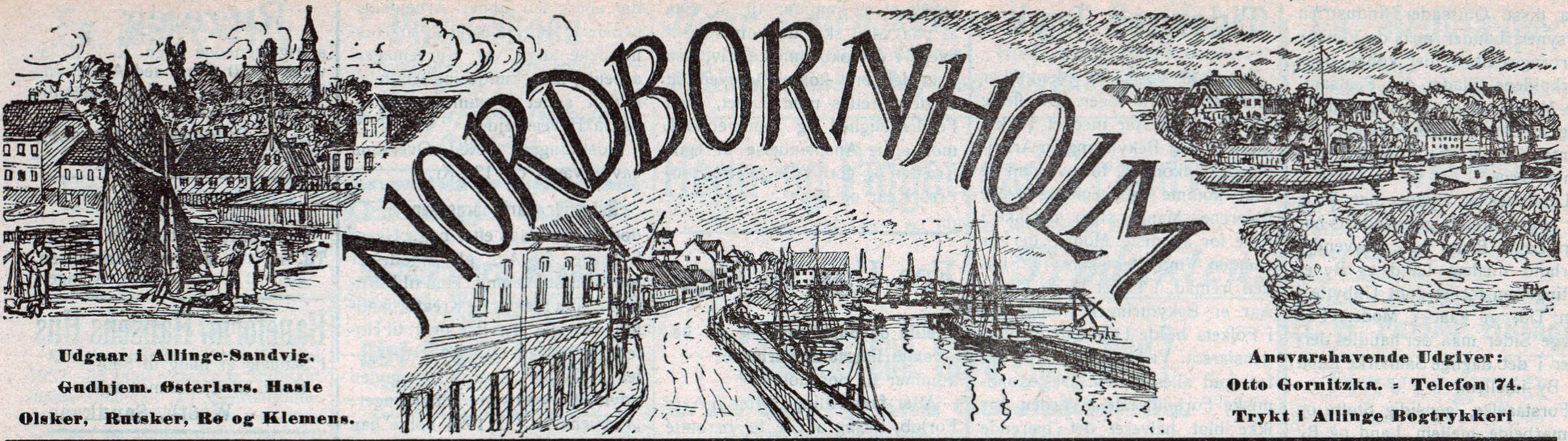

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Ud giver:
Otto Gornitzka. : Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 246	Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.	Fredag den 29. April	Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar.	1932
---------	---	----------------------	---	------

Rigdomme.

Hvor mange Mennesker grunder ikke over Spørgsmaalet: Hvorfor skal jeg være fattig, medens andre er rige? Ja, hvorfor er denne Verdens Goder saa ulige fordelte? Vi vil jo alle gerne have Del i det, som Rigdom kan forskaffe sin Indehaver, men godt er det at vide, at Rigdom og Menneskelykke ikke er eet, og at det sidste absolut ikke er afhængig af det første. Det er paa bedste Maade klargjort i følgende lille Fortælling, som nok kan give os noget at tænke paa:

I Asien var der engang en Konge, der var meget rig og mægtig og levede i stor Herlighed. Men han var dog aldrig glad og tilfreds, for han bildte sig bestandig ind, at han var syg. Derfor lod han mangfoldige Læger kalde til sig. Men ingen kunde hjælpe ham. Til sidst kom der en Læge, der forstod, at Kongen var mere syg paa Sjælen end paa Legemet. Han gav det Raad, at Kongen skulde se at komme til at sove i en lykkelig Mands Skjorte, saa vilde han sikkert komme sig.

Nu blev der sendt Bud ud baade til Lands og til Vands for at finde en lykkelig Mand og bringe hans Skjorte. Længe søgte man forgæves. Snart var der et i Vejen, snart et andet. Ingen var helt lykkelig. Men endelig traf man en Tigger, som var glad og fornøjet og ikke havde noget at klage over. Fuldt af Glæde standsede Kongens Sendebud ved denne Mand, spurgte ham nøje ud sagde derpaa:

„Hør, min Ven, lad os faa din Skjorte! Du skal faa den rigelig betalt.“ — „Hvad? Skjorte! Jeg har ingen Skjorte“, sagde Tigteren.

Det samme, som har faaet Udtryk i denne lille Fortælling, har en Digter smukt udtrykt i et lille forøvrigt meget kendt Vers:

„Lykken er ikke Gods eller Guld,
Lykken er ikke Storhed og Ære,
Lykken kan selv i den ringeste Vraa
Arbejdets Frugter paa Bordet bære.“

Og denne Digter, Charles Gandrup, har jo Ret, Gud ske Lov, ellers saa det sort ud for mange Mennesker i et Samfund, hvor det ingenlunde gælder, at „faa har for meget og færre for lidt“.

Lykken er ikke Gods eller Guld, det er sandt, men det er ikke sandt, at „Guldnøglen aabner alle Døre“, selvom Ordsproget siger det, og der ligger megen, altfor megen, Sandhed gemt deri, der er een Dør, som Guldnøglen ikke kan aabne — Hjertedøren — Døren ind til et Menneskes Følelsesliv, til de menneskelige, guddommelige Følelser, der er Livets største Rigdomme.

Det rigeste og skønneste i Menneskelivet, sand og ægte Kærlig-

hed, er uafhængig af Guld, den ene Verdens Mammon i hvad Skikkelse, det saa end fremtræder, deri ligger Menneskelivets Storhed.

For Penge kan man købe Alverdens Herlighed, men ikke Kærlighed, ikke Hengivenhed, ikke Trofasthed eller Tilfredshed, alt det, der i dybeste Forstand betinger et Menneskelivs Lykke, og alt-saa derfor i sig rummer den største Rigdom, kan ikke købes for Penge.

„Hvad hjælper, om Verden for Foden Dig laa,
hvad hjalp Dig, om selv Du fik Guld-krone paa,
naar dog ikke Hjertet i Glæde kan slaa“.

Nej, hvad hjælper det saa alt-sammen — Guld, det alene er ikke nok.

„Tilfreds i dit Hjerte, tilfreds i dit Sind,
den Rigdom faar Roserne frem paa
din Kind.“

Det største i Livet kan ikke købes, det kan kun gives.

Derfor kan den fattige være rig, og den rige fattig, hvis han ikke ejer noget af det, der ikke kan købes for Penge.

Saadan er Livets evige Love.
Arne Pedersen.

Vaar --.

En kedsom Aften gik sin Gang,
den Dag saa kort, den Nat saa lang
forandrer sig
saa lempelig.
Den barske Vind, den mørke Sky
maa fly.

(Ambrosius Stub.)

Naar Foraaret kommer med lange, lyse Dage faar vi Uro og Længsel i Sindet og Lyst til at vandre omkring ude i Naturen, hvor der er saa usigelig meget at se og høre og glædes over.

Nu fødes Løv og Blomst og Sol,
nu farver sig den blaa Viol
i Grøft og under Gærde.
Og det, som gemmer salig Duft,
staar som en Drøm i Dagens Luft
for uskyldt til at være.
Det er den skære Foraarsstid,
vidunderlig og sissenblid
og barsk som Nattekulde.
Og er dit Hjerte ungt endnu,
da brister det i al din Hu
som Vintersæd i Mulde.

(Vigge Stuckenberg.)

Naar Solen skinner fra Gry til Kvæld, er det en Fryd at vandre omkring i Mark og Skov og Byens Parker. Hver eneste Dag er der noget, der uvilkaarligt fanger Interessen. Netop derfor har saa mange af vore Digtere prist denne Tid af Aaret, bl. a. ogsaa Mads Nielsen i disse skønne Strofer:

Nu dufter mod Vaar den blaanende Luft,
nu kommer de vandrende Vinde
med denne forunderligt virkende Duft,
der gør saa urolig i Sinde.

Og snart vil det bryde af Agerens Bund
og briste af Grøde i alle Grøfter,
og Skoven vil staa en Bebudelsens Stund
og løves med lysende Løfter.

Overalt, hvor man vandrer om ude i det Fri, myldrer det frem med grønne Spirer, der vokser forbausende hurtigt. I adskillige Haver ses Vintergækken, Eranthis og Krokus, og snart vil flere Foraarsblomster staa i Knop og springe ud.

Særlig om Foraaret er mange Mennesker lykkelige, fordi de ejer en Plet Jord; selv om den er nok saa lille og ligger nok saa afsides, er den alligevel en Kilde til megen Glæde og Adspredelse.

I Træer og Buske flagrer Fuglene omkring fra Gren til Gren paa Jagt efter Føde og Straa til Reden, og viden om høres Fuglekvidder. Vore smaa Venner er i Aktivitet fra Gry til Kvæld, og længe varer det ikke, før der er Æg i Reden, og smaa Fugleunger sidder og kigger omkring.

Louise Rasmussen.

Hammerkleven

Bornholms nordvestligste Bolværk mod Østersøens fraadende Bølger er ikke alene det mest imponerende og storslaaende bornholmske Fjeldnatur, men tillige det utilgængeligste fra Landsiden, hvorfor det kun er kendt af faa Bornholmere og endnu færre Turister. — I Sommermaanederne sejler Motorbaade langs Kysten, og de faa, der benytter Lejligheden til at se Hammerens fantastiske Klippeformer og Ovne, er imponerede.

Besøger man Hammeren en stille Foraarsdag, naar Træerne grønnes og Anemoner og Gulstjerner lyser op mellem vissent Løv, maa man ikke forsømme at leje en Baad af Munk eller Friberg og sejle ud over den blanke Flade, hvor Havlitterne synger og Marsvinet boltrer sig.

Land og By.

I Chakespares navnkundige Sørgespil „Hamlet“ forekommer der mange Udtryk, som tit har været taget frem, og et Par af dem særlig hyppigt i de sidste Aar.

Et af dem lyder saaledes: „Tiden er af Led“, og vi kan let tænke os, at flere end en af Ver-

dens ledende Statsmænd under og efter Verdenskrigen sukkende har tilføjet Fortsættelsen: O, før-dømt Fortræd, at jeg blev skabt at bringe den i Lave!“

Et andet Ord af samme Drama er dette: „I Danmark er der noget raadent!“ — Der er blevet sagt, at den Sætning hører man herhjemme baade i Tide og Utide, og det er sandt, der gaar næsten ikke en Dag nu om Stunder, uden at man bliver mindet om, at Tiden er af Led. Aviser og Fagblade har omtrent i hvert Numer Beviser derpaa. Særlig meget skrives der om den økonomiske Forvredethed i Forbindelse med Forholdet mellem Land og By i økonomisk Henseende, om deres Skatteevne, om Skatterne er retfærdigt fordelte mellem os, og man er nu snart naaet dertil, at man gensidig tror, at den ene Part lever

fedes ved Landbefolkningens sure Slid. Og under den herskende Krise synes saadanne Misforstaaelser at vokse som Paddehatte i den fugtige Sommer, og paa den Maade skabes der et Misforhold mellem Land og By.

Det er sandt, at Landbruget i Øjeblikket er i Nød, ramt af en Krise, der ikke alene har halveret dets Ejendomsværdier, og som maaske vil medføre en fuldstændig Omlægning af Produktionen. Mange sætter paa Grund af Tidernes Ugunst alt til, hvad de ejer. Det er forstaaeligt, om de bliver bitre i Sind og ikke altid er ligevægtige i deres Udtalelser, og der bør da ogsaa ydes dem al den Støtte, der er muligt fra Samfundets Side.

Men Landboerne maa derfor ikke tro, at der ingenting bestilles i Byerne. Tværtimod. Baade Arbejdere og Arbejdsgivere, hvis Paalidelighed er hævet over enhver Tvivl, vil vide at Arbejdstempoet ved de fleste Virksomheder i Forhold til Tiden før Krigen er sat op med mindst 25 pCt., mens Akkordsatserne er blevet ikke saa lidt forringede, og det kan vist nok ikke siges, at Folk gennemgaaende er mindre energiske og mere ødsle i Byen end paa Landet. Og tror nogen virkelig paa, at det vilde blive til Gavn, hvis Landet politisk isolerede sig fra Byen og Byen ogsaa isolerede sig og formede sin egen Tilværelse uafhængig af Landet. Det vilde blive til ubodelig Skade for begge Parter. Ikke alene Byen vilde tabe derved, men ogsaa Landet. Vi kan simpelthen ikke undvære en driftig og energisk Handelsstand, og et højt udviklet Landbrug er betinget af en tilsvarende Industri. Der findes Lande, hvor Industrien er udviklet paa Landbrugets Bekostning; men der findes intet Land i Verden med højt udviklet Landbrug uden at det betjenes af en Industri paa tilsvarende Udviklingsstrin. Begge Erhvervsgrupper støtter hinanden, hver især er baade Køber og Sælger.

En Opgørelse af Værdien af de Varemængder, som By og Land gensidig forbruger af hinandens Produkter under henholdsvis gunstige og ugunstige Konjunkturer vil vise, hvor dybt interesserede vi faktisk er i hinandens Velfærd. Ingen af Parterne kan varigt hævde sig paa den andens Bekostning, men i Samarbejde kan hver af Parterne hæve sig højere, end man er i Stand til enkeltvis.

De daarlige Tider for Landbrugserhvervet svier nu til Byerhververne, de daarlige Tider i Byerne er blot en direkte Følge af Landbrugets økonomiske Tilbagegang. Der bliver intet til Fornøelse, Vedligeholdelse af Bedrift og Hjem, det personlige Forbrug bliver tvunget ned, og det er just

paa den andens Part Bekostning. Nogle i Byerne har undertiden talt om, at Landbefolkningen ikke bestiller andet end spise, drikke og nyde den friske Luft. Og nogle paa Landet har udtalt sig, som om Bybefolkningen ikke bestiller andet end at gaa i Teater, paa Restauration og til anden Forlystelse, hvor man ødte de Rigdomme, som i Virkeligheden fremskaf-

paa disse Omraader, Industrien forsyner Landet med de utallige Forbrugsartikler, der købes, naar Forholdene tillader det. Paa samme Maade vil en gunstig Udvikling af Landbrugets Økonomi og Rentabilitet straks stimulere Byerhververne.

Landboer og Byboer har Brug for hverandre. Begges Indsats har vort Land Brug for. Et venligt Forhold mellem Land og By er Betingelsen for et godt Udbytte i den Tid, vi gaar i Møde. Paa begge Sider maa der handles derefter i det daglige Samvirke Land og By imellem.

Forstaaelse, gensidig Støtte og Samarbejde mellem Land og By vil i Øjeblikket være den største Rigdomskilde for vort Folk og Land, Standsegoismen og Partiskheden bringer ikke alene Mørke over Landet, den bringer ogsaa Mørke mellem Hjemmene, Mørke, Uklarhed og Ufred mellem Broder og Broder og mellem de bedste Venner.

Men dansk Politik er et evigt Kævlari. Dukker der engang imellem en klar Tanke frem fra en af de ledende Personligheder, saa gribes den straks og fortolkes, forvrænges, optrevles og ødelægges af de utallige smaa. Saa længe vi er partiske og stadsbundne, udmunder alt stort og godt i Kævl. Man er helt optaget af den moralske Vurdering af sin Næste. Man beskylder gensidig hinanden for at savne den gode Vilje, den uegennyttige, den almene Interesse, som er Forudsætning for alt Samarbejde. Skal de klare, virkningsfulde Tanker udvikle sig og samle sig, saa de tilsidst kan sprede Lys over Landet, maa vi alle opgive Standsegoismen og Partiskheden, ikke saaledes at forstaa, at vi maa samarbejde for dette eller hint Partis Sag, men saaledes, at vi arbejder paa en besindig og rolig Maade, ikke fanatisk fordømme Modstanderen, ikke mistro hinanden, men betragte hverandre som ærlige Karakterer.

Alle Mennesker har Forpligtelser overfor Samfundet. Udviklingen maa ledes ind i et Spor, hvor hver enkelt enkelt af os, saavel som det enkelte Erhverv, ser bort fra Egeninteresserne og underordner sig de Krav, Samfundet har Ret til at stille.

Men hvor er det muligt, at Forholdene kan blive bragt i Lave, saa længe vi kaster os i Separatisternes Vold, eller saalænge vi blindt hen følger det ene eller det andet Parti; hvor er det muligt at opnaa gavnlige Resultater, saalænge vi er partiblinde, det vil sige, saa længe vi ikke kan se vore egne og vort Partis Fejl, saalænge vi tror, at kun vi vil det gode og gavnlige, de andre kun det slette og skadelige.

Skal Ledet sættes i Lave, skal der udrettes noget godt herhjemme, noget virksomt, maa vi se uholdt paa Sagen. Favotismen bør vige for den fornuftige Overvejelse, den heftige Tale for de besindede Ord.

Det er ikke ved at stille den ene Befolkningsdel mod den anden at man lægger Tidens Saar, det er ikke ved Spittelse i Særstandspunkter, man kan løse Tidens Vanskeligheder. Det eneste, der kræves er, at vi alle vil være med til at bære Byrderne, blot hver tager sin Part, thi naar alt kommer til alt, arbejder vi dog allesammen hver fra sit Synspunkt paa det store fælles Maal; et lykkeligt Danmark!

Arthur Dalsby.

Tidernes Tryk.

—0—

Ingen af vor Tids Mennesker undgaar Bekymringer. De fleste gaar i disse Aar med et Tryk i Sindet, med Bekymring for Arbejdet og Udkomme, for hvordan de skal komme igennem og klare Skærene. Mange staar maaske i Fare for at miste Modet, der er som en Vind, der skal drive Skuden fremad. I Løbet af de sidste Aar er Bekymringen trængt ind i Folkets brede Lag som en Verdensfarsot. Vi kender det kun altfor godt allesammen. De økonomiske Forhold ude i Verden har ikke blot halveret det bærende Erhvervs Indtægter, men ogsaa tilnærmelsesvis halveret Ejendomsværdierne i Landbruget. Saadanne Forskydninger maa selvsagt have vidtrækkende Følger baade i Samfundshusholdningen og i Folkets Sjæletilstand.

Sorgen for timelig Næring, Bekymringen for Udkommet og Fremtiden er en slem Gæst at faa til Huse. Den gnaver paa Humøret, kvæler Frejdigheden i Sindet og skaber den mørke Stemning.

Man kan længe nok sige til Folk, som sidder og kæmper for det daglige Brød og har ondt ved at holde sig over Vande i Kampen for Tilværelsen: Op med Humøret — I skal synge, se frejdigt paa Fremtiden; det vil i de fleste Tilfælde lyde som et Spot. Der hører nu engang til for de allerfleste Mennesker et vist Maal af timeligt Velvære, for at Sindet kan være lyst og let. Men naar Kampen for Tilværelsen bliver en graadig Rovfugl, der sidder paa Husets Tag og stirrer Beboerne i Øjet, hvor de staar og gaar, da er det ganske vist umuligt at se lyst paa Tilværelsen. Men saadan har Udsigterne jo været i det sidste Aars Tid og er endnu for mange Familier. Der behøver endda ikke at være Nød i Ordets mest bogstavelige Forstand. Blot det, at mærke Tilbagegang Aar for Aar, hvor meget der saa end arbejdes, spares og passes paa, det skal nok langsomt og sikkert virke nedtrykkende paa Sindet og faa Humøret til at forsvinde.

Ja, det er svært at være baade Landmand, Købmand, Fabrikant og Arbejder i disse Aar, Men det er endnu sværere at være Menneske. Og her har vi nok den egentlige Krise, her staar vi overfor den alvorligste Prøve. Det økonomiske er kun den for alle synlige Overflade. Under den gaar der svære Dønninger, som ikke alle ser, men som mange føler. Hvor mange Haab har Bekymringen i disse Aar ikke vejret bort, og hvor meget Livsmod har den ikke knust?

Vi er menneskelig set ude i det store Uro, og mange føler sig alleerede haabløst prisgivet og forladt. Det vil faa den største Betydning for vor Fremtid, om vi bestaar den Prøve, som vi antageligvis staar midt i.

En Krise, der truer Tusinder af Hjem med Ruin, som har sat Tusinder uden for Arbejdet, stiller store Krav til Folkets sjælelige Bæreevne. For at slippe heltskindet igennem Tidens uhyre Vanskeligheder er der Brug for alle Kræfter til at styrke Besindighed og Udholdenhed, at ikke Modløshed og Selvpogivelse faar Overhaand. Ogsaa nu bærer Troskaben, Udholdenheden og Redeligheden Lønnen i sig selv.

En hurtig Udgang af den Krise, der omspænder hvert eneste af Livets Forhold, bør ingen spaa. Ingen ved, hvor meget Mørke, vi skal igennem, hvor meget hver

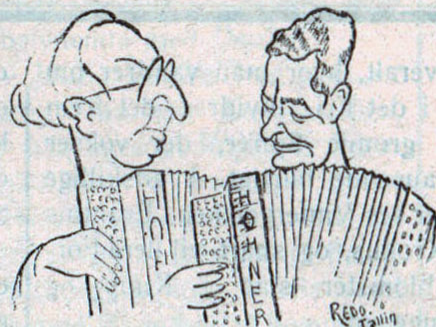
enkelt af os kommer til at slaa af paa. Men skal der komme Solhverv i det økonomiske Liv, saa maa det først komme derved, at Sindene rettes mod Lyset, mod Fordragelighed og Sammenhold, mod ærlig Anspændelse af egne Kræfter og god Vilje overfor andres Kaar og Krav.

Fra Uge til Uge.

—0—

Gellin og Borgstrøm — de berømte Harmonikavirtuoser — kommer til Bornholm.

Atter faar Allinge, efter 6 Aars Forløb, Besøg af de to berømte Harmonika-Kunstnere Gellin og Borgstrøm.

De to udmærkede Harmonika-Spillemande farter rundt og samler Laurbær alle vide Vegne. Sidst har de været en Tur i Randstaterne og haft vældig Sukkus. Men naar de er paa Tourné i Danmark, er vi ogsaa sikre paa at faa dem at høre paa Bornholm hvor de har et stort og uhyre begejstret Publikum. Altid fyldes Salene, naar de møder op, og at det ogsaa denne Gang vil blive Tilfældet er udenfor al Tvivl, tilmed da Priserne er meget populære.

Gellin og Borgstrøm møder denne Gang med et delvis nyt Program. En Del er naturligvis de gode gamle Ting, som de ved, alle gerne stadig vil høre, „An der schönen blauen Donau“, Fuziks „Florentiner-March“ o. s. v. Af nye Ting er „Nissernes Vagtparole“, „Il baccio“ (Kysset), Wallace: Ouverture til „Maritani“, Sverloff: To russiske Danse, Liszt: 2 ungarske Rhapsodi, Erikson: Svensk Skålvisa, Tayler: Dansk Skippervals.

Et stort og afvekslende Program har Gellin og Borgstrøm ved Koncerten den 5 Maj paa Christensens Sal, hvis Vægge vil komme til at ryste ved den Begejstring, de to fremragende Kunstnere vil vække hos Publikum. Billetsalg ved Indgangen fra Kl. 7.

Allinge-Sandvig Husflidsforening afholdt i Søndags en Udstilling paa Christensens Sal af de i Aarets Løb forfærdigede Genstande, væsentlig Kurvemøbler, og mange af Byens Borgere benyttede Lejligheden til at tage de smukke og solide Møbler i Øjesyn.

Edm. Forslund bød Forsamlingen Velkommen og takkede for den Sympati, som havde til Følge, at alle Lodsedler var bortrevne i Løbet af faa Dage. Det tilstedeværende, som ikke havde faaet nogen Lodseddel, havde altsaa kun den Chance for Gevinst, som Indgangsbilletten bød paa. Foreningen havde nu paa 4de Aar arbejdet støt under Truelsens kyndige Ledelse, og mange nyttige Brugsgenstande var i Aarets Løb forfærdiget af Medlemmerne. I Aar var der 17 Udstillere, og der kunde være forfærdiget meget mere, hvis Foreningen havde flere Midler at arbejde med. Gav derefter Ordet til en af Lederne af Amtskredsens, Hr. Lærer Nielsen Grødbj, der talte om Husflid og Arbejdets Velsignelse. Det var noget Ungdommen burde lægge sig efter, da det vilde skabe Glæde i mange Hjem,

der ellers led under Arbejdsløshedens Svøbe. Betonede at Husflid ikke alene var Kurvemagerarbejde, men kunde indbefatte alt muligt andet Hjemmearbejde — ogsaa Havearbejde.

Udstillingens Netto-Overskud havde været ca. 130 Kr.

Hotelejer Carl Jørgensen døde i Mandags efter nogle Ugers Sygeleje, 60 Aar gl. Afdøde er født i Stubbekøbing, kom til Bornholm som Slagter og Kreaturhandler, men gik derefter over til Hoteltvirksomhed. Han byggede Hotel „Sandvig“, som efterhaanden udvidedes med store Tilbygninger: „Palmehaven.“ I 1925 købte han Hotel „Allinge“ og senere Hotel „Stammershalde“, som blev overdraget til en Datter og Svigersøn, Direktør Mecklenburg. Carl Jørgensen var en driftig og initiativrig Mand, og hans Hoteller havde altid det bedste Renommé. Han var Direktør for Dampskibsselskabet „Østersøen“ og Østersøbadet „Bornholm“ og i en Periode Medlem af Byraadet. Han efterlader sig Hustru og 4 Børn, to Sønner og to Døtre, alle gifte og bosiddende her paa Øen.

En dygtig og energisk Mand er gaaet bort, han vil blive savnet — ikke alene af Hustru og Børn, men ogsaa af Byens Borgere og de mange Gæster, han i Aarenes Løb var kommen i Berøring med.

Begravelsen finder Sted i Eftermiddag fra Allinge Kirke.

Søndag den 1. Maj (Skiftedagen) er aabent fra Kl. 4 Emd. **Marckman, Hasle.**

Skal De male?

Saa har vi alt det,
De skal bruge.

Vi har meget mere end det,
der staar i Vinduet.

Produkten.

Ønsker De

at udvide Deres Kundefreds, bør De overtage i „Nordbornholm“.

„Nordbornholm“ læses i over 2500 Hjem. Alene af Kolonialvarer og Manufaktur forbruger hvert Hjem aarlig for cirka 2000 Kroner. „Nordbornholms“ Læsere køber altsaa hvert Aar for over 5 Millioner Kroner Varer. Den Forretningsmand, der flager over de daarlige Tider, den ringe Købeevne og de begrænsede Afkøbsmuligheder, har ved at overtage i vort Blad Lejlighed til at udvide sin Forretning, naar han fører gode Varer og iøvrigt er konkurrencedygtig.

Køb Uldmuoseliner

Vi har nu et stort og smukt Udvalg i nye moderne Mønstre i vor kendte prima Kvalitet, og til meget rimelige Priser.

Et smukkere og samtidig mere praktisk Kjølestof kan man vanskeligt tænke sig, der findes næppe noget Stof, der passer bedre for det danske Vejrlig end netop de lune muntre Uldmuoseliner.

Se vore Vinduer.

Magasin du Nords Udsalg

ved Victor Planck, Allinge.

Sundheds-Rugbrødet HYGÆA

kun ægte med Mærket **HYGÆA normal Anbef. af Læger** paaklæbet.

Bages kun i følgende Bagerier:

C. M. Frederiksen, Svanemøllen, Svaneke. Andreas Didriksen, Rønne. Rye Jørgensen, Østerlars. J. A. Hammer, Vang. M. Chr. Jensen, Klemens. HYGÆA Rugbrød er mere velmagende end det alm. Rugbrød. HYGÆA anbefales af Læger og Professorer. HYGÆA er let fordøjeligt og har stort Indhold af Æggehvide og Mineralstoffer.

Rugeæg

af rigtlægnende Sign. R. I. R. leveres til 10 Øre, ved Afhentning 8 Øre. Andæg 10 Øre, Daggamle Ællinger 30 Øre.

Dalegaards Hønseri.
Tlf. 99x, Allinge.

En ny 4—5 Personers

Bil udlejes

Tlf. 49. Andreas Christensen, Nørregade, Allinge.

Baneform. Hansens Hus

i Sandvig er billig til Salg.

Henv. til Ejendomsmægler

Westh, Sandkaas.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a 5 kg (ca. 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Averterende,

der endnu ikke har indløst de af os udsendte Indbetalingskort paa skyldige Beløb fra sidste Regnskabsaar, bedes indbetale dette paa vor Postkonto Nr. 14146 — inden 8 Dage. Vi har store Udbetalinger og vil gerne spare Dem for de med Incasso forøgede Udgifter.

Otto Gornitzka.

Smaa Annoncer bedes saavidt muligt betalt Kontant.

En ældre Pige

eller Enke kan faa en let Plads som Husbestyrerinde straks eller 15. Maj. Intet Landbrug, liden Løn. A. Jensen, Sandkaas pr. Tein.

En yngre Karl

søges til 1. Maj paa Risegaard. Olsker. Samme Sted er Heste til Salg.

Olsker.

Kommuneskatten for 1. Kvarter 1932—33 samt resterende Statsskat bedes indbetalt til Skattemodtagerne. Ældre Restancer maa indbetales, da Udpantning ellers vil blive foretaget uden nærmere Varsel.

Sogneraadet.

Pige søges

til 1ste Maj. Nordre Nørregaard, Rø.

Paalidelig Pige

kan faa Plads 1ste Maj. Blaaholt pr. Allinge.

Fodermester

og Pige, der vil malke, søges 1. Maj.

Ipsen, Brøddegaard, Rø.

En Pige,

18—20 Aar, kan faa Plads 1ste eller 15. Maj.

Fisker Kresten Jensen, Tein.

Flink Medhjælper

søges til 1. Maj paa Vennerslyst, Tlf. Hasle 80 x. Samme Sted er god Honning til Salg.

2 Karle

søges til 1. Maj. Riis, Kjøllegaard.

En yngre Karl

søges 1. Maj paa Møllegaard i Rø.

Bestillinger paa Havegrus

fra Aarsdale modtager Telefon Allinge 80.

Ved All.-S. Husflidsforenings

Udstilling blev følgende Numre udtukne: 1 Bord og 2 Stole Nr. 189, 1 Stol Nr. 399. 2 Blomsterborde Nr. 257. 1 Blomsterbord Nr. 82. Indgangsbilletten Nr. 57. Maa være afhentet inden Søndag den 8. Maj hos Henry Petersen, Havnegade.

Bortsalg

paa Menighedshjemmet

afholdes Tirsdag den 3. Maj. Salget aabnes Kl. 3 med Tale af Sognepræsten. Gaver modtages med Tak i Præstegaard og paa Menighedshjem Mandag Eftermiddag.

En Anden-Karl

søges til 1ste Maj paa Store Muregaard, Klemensker.

Gaaseæg

og Gæslinger til Salg. Brogaard pr. Allinge.

Flink og dygtig

Fodermester

kan 1. Maj faa Plads paa Hollændergaard.

Kød, Flæsk, Pølser

modtages fremdeles til Røgning. Hentes og bringes overalt. Slagter Phillipsen, Sandvig, Tlf. 19.

Pinse-Skoen

er hjemkommen i forskellige Farver og til billige Priser.

Skotejsforretningen Central.

Biografen

Søndag Kl. 4 og Kl. 8.

Manden fra Nevada.

Spændende Wild West Film med TOM TYLER.

Dirt Track Kongen.

Sensationsfilm i 5 Akter.

Allinge, Teatersalen.

Torsdag den 5. Maj Kl. 8

Stor

Harmonika Koncert

af de kejserlige Virtuoser

Gellin og Borgstrøm.

— 14 nye Numre —

ENTRE: Salen 1,25, Staaplads 1,00.

+ 10 pCt. Skat. Billetter ved Indgangen fra Kl. 7.

Nyt Lager af

Wedela og Alsboe Fodtøj

til meget rimelige Priser.

Et Parti Skotøj

udsælges med 20 pCt. Rabat.

Allinge Fodtøjsmagasin

Stenværktøj

leveres paa Bestilling samt udføres alle Reparationer.

C. B. Svendsen, Smedefor. Allinge.

Hingsten „Veron“

svensk Belgier, staar som sædvanlig til Bedækning paa Hollændergaard. Aug. Olsen.

Billige Kranse, Dekorationer, Blomster

forsendes overalt.

Bdr. Andersen, Handelsgartneri. Tlf. Allinge 110.

Solidt Skolefodtøj

sælges til smaa Priser.

Carl Larsen, Vesterg., Allinge.

Tillavet Oliemaling

i alle Kulører i hel og halv Kilo Daaser føres kun i bedste Kvalitet.

Kulørte Emaljelakker i hele og halve Kilo Daaser.

Malerfernis.

Bedste Kval. til billigste Pris.

J. B. Larsen, Allinge

Andeæg

er til Salg, 10 Øre pr. Stk. hos

H. Chr. Dam, Løsebæk.

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdrs Opsigelse 4,5 pCt. p. a

Alm. Sparekassetilkaar 4

Boxer udlejes.

Niels V. Grooss

Blikkenslager.

Aut. Gas- og Vandmester.

WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg.

Tilbud og Overslag gratis.

Naar Solen skinner om Søndagen

er det rart at have Film i Kameraet. Husk derfor at forsyne Dem i

Marckmanns Bog- og Bladhandel, Hasle.

Hegn- og Piggetraad, Traadvæv

haves paa Lager og tilbydes til billigste Priser i

Produkten.

Skal Gulvene være rigtig fine?

saa køb Spejlglans Gulvlakfernis.

Det er den fineste fine, og den faas i

Produkten.

Alle Haveredskaaber

Spader, Skovle, River m. m. købes bedst og billigst i

Produkten.

Har De ikke prøvet Insulite?

Det er de bedste Isolationsplader, der kan skaffes. Vi har Lager af baade haard og blød Insulite. Insulite er Fremtidens Byggemateriale

PRODUKTEN.

Til 1. Maj anbefaler jeg mig med et stort Udvalg i

Arbejdstøj, Habitter, Lingeri

til meget billige Priser.

Sommerfrakker og Kjoler

i sidste nye Faconer.

Se Vinduerne paa Søndag.

Allinge Messe ved Th. Holm.

Forretningen er aaben Søndag den 1. Maj fra Kl. 4.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. Chr. Dideriksen, Rønne. Tlf. 865.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere

Karlsens Flødeis!

Vanille, Ananas, Naugat

i 1/1 og 1/2 Liter Maal a 80 Øre pr.

1/2 Liter. Selskabsanretninger paa

Bestilling. Vaffer. Bægre, Ispinde.

Marckmann, Hasle.

Det betaler sig at bruge det bedste Foder til Kyllingerne.

Vi kan anbefale

til spæde Kyllinger: BBB Start, og til store Kyllinger: BBB Kyllingefoder og knækket Kyllingefoder.

Disse fortrinlige Blandinger er fabrikeret af Blaakilde Møllers Fabriker, og vi er meget gerne til Tjeneste med Blaakildes Fodringsvejledning og Beretning om Fodringsforsøg.

Vore forskellige Sorter er netop de rigtige, hvorved De faar det største Udbytte af Deres Fjerkræ.

Produkten.

Iscreme!

Vor anerkendte Iscreme:

NUCCA — VANILLE — ANANAS

er atter paa Lager i vort Depot i

Allinge ved Chr. Jørgensen. Tlf. 144.

anbefales.

Akts. Bornholms Iscreme-Fabrik, Rønne.

Tlf. 216 og 599.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg.

En Medhjælper

kan faa Plads.

Tyndekullegaard, Klemensker.

Vil De have pæne Gulve køb da

Gulv Lakfernis

hos I. B. Larsen, sælges 1/2 og 1 Kilo Dunke samt løs Vægt.

Stærkkogt Fernis anbefales til afslidte Gulve.

Bedste Gulvlak anbefales.

J. B. Larsen, Allinge.

Havregryn

til Kyllinger 15 Øre 1/2 Kilo.

J. B. Larsen.

Danske Sardinere

i Tomat 28 Øre Daasen

Dansk røget Sild i Tomat 40 Øre Daasen.

Røget Sølaks (Lakserstatning) i Skiver 90 Øre Daasen, anbefales som meget delikat og billig Paalæg.

J. B. Larsen, Allinge.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbøehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).

Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Aktieselskabet

Hasle Bank

modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Terminsydelser til Kreditforeninger, ordner Kreditlaan m. m.

Til 1ste Maj

anbefaler vi vort store Udvalg i

Arbejdstøj,

Herrelingeri, Undertøj

Sorte, og kulørte

Regnfrakker,

Imprægnerede

Frakker, Ridebenklæder

Heluldne, blaa

Fiskerbenklæder,

Pullover, Slipover,

Hatte, Huer,

Manchetskjorter, Slips

Sokker, Sportsstrømper

Livremme, Seler o. s. v.

Største Udvalg, Billigste Priser.

Ungpigefrakker

er paa Lager i meget stort

Udvalg til smaa Priser,

Færdig uldne

Kjoler, Sommerkjoler

i Uld- og Bomulds mousseline,

Kunstsilke, Tobralco m. m.

meget billige.

Nyheder i

Veste, Pull- og Slipover.

Største Udvalg i

Undertøj, Handsker,

Korsetter, Korseletter

og Hofteholder,

Strømper i Uld, Traad

og Silke.

Regnfrakker fra 11,85,

Nederdele fra 4,85.

Meget stort Udvalg i

hvide og kulørte Vaske-

bluser o. s. v.

Gør Deres Indkøb hos os, vi

har det store Udvalg og de

smaa Priser.

Leverandør til Vare- og Land-

brugslotteriet.

Magasin du Nords Udsalg

ved Victor Planck.

Søndagen den 1. Maj er Forret-

ningen aaben fra Kl. 4.

Avertér i „Nordbornholm“!

En ægte Præriens Søn.

Fortælling af KAJ BRUSEN.

— 0 —

Endnu engang lod Roger O'Hara Araberen sætte af. I susende Karriere stormede den frem — kastede sig derefter i et pludseligt Pald ned paa Forbenene, rystede vildt med Hovedet i Kampen for at kaste sin Rytter af Sadlen, men Roger blev siddende — og et sejrstolt triumferende Smil hvilede om hans Mund, idet Araberen nu ligesom bøjede sig ind under sin Skæbne lod sig styre tilbage, og de fire Mænd, der havde været Vidne til den lille Opvisning, i stærke Udraab gav deres Bifald til Kende.

Roger nikkede og sprang ned paa Jorden og førte den stærkt svedende El Caliph ved Bidslet hen til Vandtruget ved Siden af Indgangen til det lille Værtshus, hvor de fire Mænd havde staaet.

Den gamle hvidhaarede Vært var nu gaaet indenfor, og de tre andre var ved at følge efter — Roger saa efter dem med et mørkt, grublende Blik. Siden Guldfundene et Par Aar i Forvejen var Californien bleven oversvømmet af snart sagt de mærkeligste Personligheder, og Indehaverne af de forskellige Spise- og Værtshuse rundt om i Byerne var ikke een, men flere Gange taget ved Næsen paa den skammeligste Maade.

George Mason, en af de gamle fra den allerførste Tid, stod henne ved Disken i Samtalen, saa' Roger, idet han selv lidt efter, efter først at have sat El Caliph i Stald, drev indenfor.

George Mason var lige ankommet den samme Eftermiddag, og de tre Heste, der nu græssede udenfor ved Siden af Stalden, havde været belæst med flere tunge Pakker.

Han hilste Roger med et glad, genkendende Smil, idet Roger traadte ind.

De tre Mænd, der havde staaet sammen med Værten udenfor, havde slaaet sig ned ved et Bord og sad nu fordybet i en dæmpet Samtale. De var alle tre velbevæbnede og var ankommet næsten lige i Hælene paa George Mason.

Den ene af dem — en lang, opløben og rødhaaret Fyr, saa hastigt op, idet Roger traadte ind.

— En flot Hest, bemærkede han og nikkede ud i Retning af Stalden — endnu en Smule vild, men De har dog Krammet paa den. Jeg var maaske ikke uvillig til at købe den, hvis Prisen ikke var for høj.

— Det var De maaske ikke — lod Rogers ikke saa lidt affejende Svar — men hvis De ikke har noget imod det, kunde jeg udmærket godt tænke mig at beholde min Hest selv. Og jeg tror heller ikke, De vilde have godt af at komme i dens Nærhed.

— Tror jeg heller ikke, lod i dette Øjeblik Værten Stemme henne fra Disken.

Det er en usædvanlig vild Krabat, den El Caliph — og underlig nok, at der kan være en saadan Forskel. For Eksempel mine tre derude i Stalden — de er dog af samme Blod som El Caliph, — men alle tre fromme som Lam — men Caliph —

Værten rystede paa Hovedet og satte et Glas frem paa Disken ved Siden af gamle Mason til Roger og de tre Mænd ved Bordet fortsatte atter deres dæmpede Samtale.

Af og til skævede de ligesom forsigtigt hen til de tre andre.

Roger blev staaende en halv Times Tid i Værten og gamle

Masons's Selskab, saa drev han langsomt op paa sit Værelse ovenfor Skænkestuen, hvor han boede, hver Gang han kom til Byen, og klædte sig af. Han følte sig trætt og søvrig efter flere Dages anstrengende Arbejde.

Det forekom ham, at han kun havde sovet nogle faa Minutter, da han pludselig blev vækket ved, at nogen bankede haardt paa Døren; men udenfor skinnede Solen, og det var altsaa Morgen, og i et Sæt sprang han ud af Sengen, netop som en ny forstærket Banker lod sig høre.

Udenfor stod Værten gamle Tjener, en lille sortsmudset Spanier.

— Jeg skulde bede Dem komme ned, Senior O'Hara — stammede Spanieren med et skræmt, forvirret Udtryk i Øjnene. Der har været Indbrud, Værten Penge-skab, hvori Senior Mason havde opbevaret sine Værdier for Natten, er blevet brudt op, og alt er stjaalet — alt — ogsaa Hestene.

— Hestene! I en Fart var Roger i Tøjet og løb ned ad Trapperne.

Nede i Skænkestuen stod den gamle Vært ved Siden af George Mason foran det opbrudte Penge-skab. En svag haabløs Stønnen lod fra Masons Læber.

— Det var alt, hvad jeg har skrabt sammen i de 40 Aar, jeg har været her — stammede han. — Alt! —

Et Spørgsmaal stod Roger paa Læben, men Værten beroligede ham, endnu før han fik det udtalt.

— Nej! El Caliph har de Bæster dog ikke turdet røre — men mine tre har de taget, de Slyngler — og hver Skilling her i Skabet — hver Skilling og Guld i Mr. Masons Pakker — — og det Guld maa jeg nu erstatte. Det var overgivet i min Varetægt, og Mr. Mason skal intet Tab lide. Jeg har en Del staaende i min Bank, og med det vil jeg erstatte Mr. Mason —

— Hvormeget? spurgte Roger og vendte sig mod George Mason.

— Der var for mindst 50,000, lod Svaret, der flere Sekunder gjorde Roger maaløs.

Et saadant Beløb vilde fuldstændig slaa Værten ud, forstod han — men hvorfor forresten ikke gøre et Forsøg paa at indhente Banditterne, spurgte han; men Værten rystede opgivende paa Hovedet.

— Det er haabløst, mumlede han. — Tænk paa, hvor stort Forspring, de har — de har jo hele Natten —

Men Roger hørte ikke Slutningen. I to Spring var han henne ved Stalddøren, aabnede den, og et Par Sekunder efter suste han afsted paa Ryggen af El Caliph til den nærmeste By og dens Sherif.

Sherif Tonto Pieté var en Mand, der sjældent aabnede Munden. Han yndede at handle i Stedet for. Med ham og endnu en Mand — Pedro Zapato — ved sin Side følte Roger sig mere end tilstrækkelig udrustet til en Forfølgelse af Banditterne.

Allerede ved Middagstid havde Sherif Pieté fundet de rette Hestspor — de førte over Prærien — sydvest gennem Randbjergene og ned til en Slugt, der tjente som et naturligt Skel mellem Kalifornien og det indre Land. Var Røverne først naaet derind, vilde det blive vanskeligt at komme dem nær — der havde flere Indianerstammer deres Territorium — ofte i venskabelig Forbindelse med een eller flere Røverbänder.

Roger tøvede imidlertid ikke, da han og de to Mænd naaede

Kløften; sætte over den vilde han ikke — dertil var den for bred og for dyb at risikere et Fald — men i rask Galop førte han an — langs Kløftens Rand for at naa over til den anden Side.

De havde imidlertid knapt naaet Maalet, før et dundrende Holdt! overdøvede Hestens Trampen og Mændenes dæmpede Samtaler — og tre Bøsseløb pegede over Kanten af en stor Klippesten paa Roger og hans Mænd.

— Hænderne i Vejret, lod den næste Befaling — og fuldkommen overrumplet parerede Roger Ordre. Det vilde være sindsagt at gøre Forsøg paa Modstand Skjult af den store Klippesten havde de tre Banditter ligget paa Lur med Geværerne til Kinden, og selv den mindste Bevægelse havde været ensbetydende med Døden.

— Jasaa, lod det i en dæmpet forbitret Mumlen fra Sheriffen, idet han ligesom Roger og Pedro Zapato saa sig nødsaget til at strække Armene i Vejret. Saa det er Jer, Gutter — baade Dig, Brich, og Scar og Skinny. Ja, i Sandhed tre kønne Banditter at komme ud for paa en ujsavn Hulvej. Men ligemeget, fortsatte han højt og henvendte direkte til Banditterne.

— I har Overtaget her — og det maa vi bøje os for. Mens siden vi er truffet sammen, saa lad os slaa en Handel af. Jeg og mine Folk vender straks tilbage og slaar en Streg over det her, hvis I godvillig udleverer Kosten. Det er et Tilbud, som jeg synes, I skulde overveje —

— Aldrig i Evighed, lod det efterfulgt af en svær Ed fra den største af de tre Mænd — ham, som Sheriffen havde kaldt Brich — Aldrig i Evighed selv om det skal koste os —

Banditten fik ikke talt ud. — Fra den anden Side af Kløften havde pludselig lydt et langt, vildt Skrig, efterfulgt af flere andre, og en Regn af Pile suste pludselig gennem Luften.

— Indianerne! Udraabet lod næsten samtidig fra de seks Mænds Struber. Indianerne! Og som i fælles Forstaaelse overfor en fælles Fjende vendte de tre Banditter Vaabnene bort — gjorde Plads til Roger og hans Mænd bag den store Sten — og saaledes foreløbig i Sikkerhed gled alle seks Mænd i Dækstilling — og alle med deres Geværer lagt til Kinden, tagende Sigte mod Indianerne paa den anden Side af Kløften.

Øjensynlig havde Indianerne ved den bratte Overrumpling troet Sagen ordnet i en Haandevending mod de faa hvide Mænd. — Nu lod der forbitrede Skrig, idet Kuglerne fra Riflerne strakte et Par af dem til Jorden, medens Resten af dem spredte sig og søgte Skjul bag forskellige Klippeudspring.

Mindst Hundrede i Antal ansaa Roger dem for at være, og i Længden vilde det være svært at holde Stand mod en saa overmægtig Fjende.

Han saa Brich rejse sig for at tage bedre Sigte — og pludselig styrtede om med Blodet væltende ud af Næse og Mund — ramt af en Pil — og i samme Nu havde han lagt sin Plan klar.

— Hør nu her, Gutter, raabte han og saa sig om i den lille Kreds. Uden Undsætning vil det være haabløst dette her. Om kort Tid vil Indianerne sprede sig i Kreds om os — og een for een vil de dræbe os — eller tage os til Fange. Det sidste vil absolut være værre end det første — og jeg ser kun een Udvej. Det er et Vovestykke, men det kangenemføres — nemlig at een af os vover

Springet over Kløften — lige ind gennem Djævlene derover — forsøger at slaa sig fri og spurter hjem efter Undsætning. — Han saa sig om i Kredsen og fortsatte saa efter en lille Pause:

— Jeg kender ikke jeres Heste; men El Caliph kender jeg — og hvis ingen af Jer har noget imod det — vil jeg tilbyde at forsøge Vovestykket.

Et svagt Smil hvilede om hans Mund, medens han saa sig om i Kredsen.

— Lad være — mumlede Pedro Zapato og lagde en Haand paa hans Skulder. Jeg underkender ikke dit gode Hjerter, gamle Fyr — men det vil være omsomst. Du vil end ikke naa over med Hesten, og om saa var —

— Vil El Caliph ikke kunne naa over . . ? Et Udtryk af næsten drengagtig Trods og Selvsikkerhed lagde sig over Rogers Ansigt. — Well, Boys — vi faar se!

Endnu før nogen kunde hindre det, havde han svunget sig i Sadlen, Han var selv klar over at Chancerne for at klare Springet var smaa, men ikke en Brøkdal af et Sekund holdt den Tanke ham tilbage. Med Tømmen i venstre Haand og Revolveren klar til Skud i den højre hviskede han El Caliph nogle Ord i Øret, og som forstod Hesten, hvad der nu var forestaaende lod den en glad Vrinsken høre — gik langsomt nogle Skridt frem til Tilløbet og standsede saa.

Roger mærkede, hvor dens Muskler strammedes, idet den lagde Ørene tilbage og satte af.

De næste Sekunder var et eneste Styrt hen til Kløftens Rand — saa lukkede han Øjnene og lod staa til — og fandt sig saa i det næste Øjeblik slynget fremad mod Dyrets Hoved, idet det atter fandt Fodfæste paa Kløftens anden Side.

Som skreget ud af Tusinder Struber lod Indianernes vilde Raab omkring ham — en Sværm af Pile svirrede gennem Luften, og en af dem slog hans Hat af. Han ænsede det ikke. — Uden at standse stormede El Caliph afsted — længere og længere bort, og knap ti Minutter senere trampede den ind over Fort Bridges toppede Brosten.

Kun faa Sekunder tog det Roger at sætte Kommandanten ind i Sagen; saa smækkedes atter Fortets Porte op, og halvtreds Mand, anførte af Roger, tog Retning mod Kløften.

Paa lang Afstand hørtes Bøsseskud dernede fra. Saa blev pludselig alt stille, og en Følelse af Angst fik Blodet til at vige bort fra Rogers Kinder.

Kom han mon for sent med Hjælpen? Havde Indianerne allerede gjort kort Proces med Tonto Pieté og Pedro Zapato og de to andre? — Brich var jo allerede falden, før han drog ud paa dette Ridt. — Havde Indianerne mon allerede — Aah nej! Et langt Glædesudbud undslap ham, da et Stykke forude han pludselig saa to Mænd komme løbende imod sig — Tonto Pieté og Pedro Zapato —

— Men hvor? spurgte han idet han og de halvtreds Mand slog Kreds om de to Reddede. Hans Blik søgte ned mod Kløften.

— Aah, Du mener, lod Sheriffens mutte og dog halvt muntre Forklaring. — Du mener, hvor de to Kanaler blev af, der stjal gamle Masons Guld? Ja, ser Du, de begyndte jo at ryste, da de pludselig saa Indianerne stikke Halen mellem Benene ved Lyden af Jeres Hovslag — de begyndte at ryste — da de pludselig saa Indianerne stikke Halen mel-

lem Benene ved Lyden af Jeres Hovslag — de begyndte at ryste — og saa talte de noget om frit Lejde mod, at de tilbageleverede Tyvekosterne —

— Og gav Du dem det, Sherif? spurgte Roger.

— Gav dem det, gamle Fyr — Ja, hvad skulde jeg have gjort? Vi havde kæmpet Side om Side — skulde vi saa bagefter begynde at hænge hinanden — næ, stop en halv, gamle Fyr, saadan leger Scerif Tonto ikke — vi skal nok holde Justits her i Landet — men Ræson skal der ogsaa til.

Børnenes Rubrik.

— 0 —

Den, som vil være dygtig Gøgler, maa begynde som Barn. Naar du ser en Forestilling, hvor Børn optræder, og Folk klapper i Hænderne og raaber Bravo, da er det nærliggende at tænke, at det maa være en herlig Levevej. Men tro ikke det. Disse Børn, der flytter fra Land til Land, har intet rigtigt Hjem. Ofte ingen rigtige Forældre. De taler maaske 5 Sprog men de har intet Modersmaal. Naar de bliver gamle vil ingen mere se deres Kunster, og ofte gaar de en trist Alderdom i Møde. Den lille Pige, som du ser her, hedder Eleonora, hun gaar paa en udspændt Line i Krystalpaladset i London. Da det foregaar i en enorm Højde, og da det naturligvis vilde være uforsvarligt at lade et Barn udsætte sig for Livsfare blot for at more Folk, saa har man i hendes stærke Livbælte bundet et Reb, skulde hun styrtede, vilde Rebet bære hende oppe, saa hun intet ondt kommer til.

Denne geniale Opfindelse

er for nylig bragt i Handelen. Den anbefales alle dansende Foreninger, thi den kan, som Billedet viser erstatte manglende Damer, er god at lære sig til paa, og særlig Damerne bør være Opfinderen taknemlig, fordi denne skind- og benfri Dame tager de værste Stød af, naar de unge Herrer skal lære moderne Danse. Damerne vil i Fremtiden ikke faa nær saa mango knuste Tæer, skræbete Skinneben og do. Laknæser, og den moderne Dans vil efter endt Kursus blive til Fornøjelse for begge Parter.